

som de Herrer skulde have udøvet over os; jeg har kun yttret min Frygt for, at hvis de Herrers politiske Theorier kunde udføres, saa vilde vi i det Tilfælde kunne komme til at lide under et Fler-tals Tyranni. Andet har jeg ikke sagt, men det ærede Medlem har lidt for megen — jeg tillader mig at sige det — Lyft til kun at opfatte et enkelt Ord, som nu maatte støde ham, af, hvad jeg eller andre af hans Modstandere sige, men ikke hele Tankegangen, og derved er det ærede Medlem i Dag som forleden, da vi havde en lille Kontrovers sammen, kommen til at angribe mig uden nogenstomhelst Grund.

Sagt: Jeg skal blot med Hensyn til den ærede Ordførers Ytringer berigtige, at min Udtalelse som ikke frem som en Kritik af Finantslovens Behandling. Det var i Anledning af de øvrige Bemærkninger, som den ærede Ordfører udtalte, og som allerede, forinden jeg fik Ordet, vare givne en saa almindelig Karakter, at der aldeles ikke kunde være Tale om at anvende mine Ord paa den umiddelbart forinden afsluttede Behandling. Ligeledes skal jeg berigtige, at, naar jeg i mine første Udtalelser hentydede til, at Mindretallet kunde fordrø, at Flerparten, selv om det ikke bifaldt dets Mening, dog skulde høre med Afgørelse paa, hvad der fra Mindretallets Side blev fremsat, var der selvfølgelig ikke hentydet til den i dette Dieblif stedfindende skarpe Meningsudvevling, og naar den ærede Ordfører bemærkede, at det var en stærk Fordring, at han skulde høre med Afgørelse, naar jeg sagde ham Ubegageligheder, eller hvad øvrigt, han hentydede til, saa er jeg virkelig ikke gaet saa vidt i mine Fordringer, at jeg forlanger, at han netop skulde høre paa disse Ytringer med særlig Afgørelse. Forøvrigt vil jeg indrømme den ærede Ordfører, at lige over for ham personlig har jeg personlig ikke Noget at beklage mig over; han har i Almindelighed behandlet mig meget human, om han end stundom har lidt Tilsielighed til at give mine Ord en ensidig og urigtig Fortolkning, som jeg ikke kan tage for gode Varer.

H. B. Jensen: Jeg vil til de Udtalelser, vi nylig hørte fra den ærede Ordfører for Mindretallet, tilføje den Bemærkning, at jeg ved Forhandlingerne i Aar i Finantsudvalget har faaet det Indtryk, at, hvis Flerparten paa de andre Omraader, hvor vi forhandle, vilde møde os med lige saa megen Smøbekommenhed, som Flerparten i Aar har mødt os med i Finantsudvalget, tror jeg, at Sagerne i det Hele taget vilde fremmes paa en anden Maade, end de hidtil have været fremmede.

H. Andersen: Det var blot en Ytring af den ærede Ordfører i hans Tilsvær til mig, om jeg ønskede at høre en nærmere Forklaring af,

han yttrede, at han selvfølgelig ikke vilde forandre sin Stilling her til at være en Tale fra en politisk Folkeforsamling, at han ikke vilde forandre den Plads, han indtager her, og hvorfra han her taler, til at tale fra Lærestolen i en politisk Folkeforsamling. Jeg veed egentlig ikke, hvad den ærede Ordfører siger til med disse Ord. Jeg skal naturligvis villigt indrømme, at det er en ophøjet Stilling, den ærede Ordfører indtager, naar han her staar som Ordfører for Finantsudvalget; men det forekommer mig dog, at naar den ærede Ordfører her udlaster Læstemaader om, hvad der er sket med Lovloven, om de Hensyn, som burde tages til Folkets Flerparts Valg o. s. v., saa kan man gjerne svare paa det her i Forsamlingen, uden at man just behøver at henvises til Lærestolen i Folkeforsamlinger. Jeg har ikke gjort Andet end svare paa de Udtalelser, som det ærede Medlem fra sin høje Stilling som Ordfører er fremskommen med. Det forekommer mig, at den ærede Ordfører gjerne kunde tillade, at man her ogsaa fra disse Pladser giver Gjensvar paa de Udtalelser, som han fremskriver med her i Forsamlingen, uden at komme med Udtalelser som den, han fremskom med, at det var Noget, man kunde tale om andre Steder, det hørte ikke hjemme ved en saadan Leilighed som denne; thi det forekom mig, oprigtig talt, at der var et lille Anstrøg af Haan i den Ytring, som det ærede Medlem der kom med.

Ordføreren (Berg): Jeg skal ikke sige Andet til det ærede Medlem end, at naar jeg ikke imødegaaer hans Udtalelser og de Udtydninger, han gjør af tidligere Bemærkninger af mig, saa er det ikke, fordi jeg anerkjender hans Berettigelse til at tale om dem paa den Maade, som han nu her har gjort.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tilleg C) vedtoges enstemmig med 82 Stemmer.

Lovforslaget gaar nu til Landstinget.

Man gik derpaa til den næste Sog paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af: Forslag til Lov om en midlertidig Afvigelse fra Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867, § 90.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2960.)

Intet Ændringsforslag var stillet.